

Tisková zpráva

Debata o zneužívání sociálních dávek bořila mýty a předsudky

Zneužívají se skutečně sociální dávky? Pokud ano, kdo za to může? A existuje vůbec řešení, které by pomohlo zajistit, aby se peníze vyplácené státem dostávaly skutečně těm potřebným? Nahlédnout blíže do reality měla veřejná debata o síle předsudků, kterou uspořádala ve čtvrtek 22. listopadu v kavárně Atelier liberecká pobočka společnosti Člověk v tísní u příležitosti desátého výročí jejího působení.

Se zájemci o tuto problematiku diskutovali Petra Klingerová, výkonná manažerka Programů sociální integrace Člověka v tísní, Daniela Cincibusová, romská aktivistka a terénní pracovníce, Barbora Šolková, projektová manažerka společnosti SocioFactor a Filip Pospíšil z Agentury pro sociální začleňování. Debaty se zúčastnil jako host také náměstek primátorky Kamil Jan Svoboda.

Podle Člověka v tísní dochází k záměrnému zneužívání sociálních dávek jen minimálně. Spíše z nedbalosti nebo neznalosti. *„Bohužel často politici a média skutečnost zkreslují,“ podotkl Filip Pospíšil.* Přítomní odborníci také upozornili na fakt, že v podstatně větší míře se v Česku zneužívá podpora v nezaměstnanosti. *„Mnohem větší objem peněz než na dávky pomoci v hmotné nouzi vyplácí stát na podporu v nezaměstnanosti,“ řekla Petra Klingerová.*

Uživatelé sociálních sítí nebo e-mailových schránek si jistě pamatují na kolující hoax (poplašná a podvodná zpráva) o složenke na tučnou částku. Z přiloženého útržku složenky se lidé dozvěděli, že žena z mosteckého sídliště Chánov pobírá sociální dávky ve výši několika desítek tisíc korun.

Nepravdivost takových údajů však potvrdilo ministerstvo práce a sociálních věcí i místní příslušný úřad. *„Sama jsem si nedávno u vsetínské radnice ověřila, že takto vysoké sociální dávky město jednomu člověku nikdy nevyplatilo,“ řekla v návaznosti Daniela Cincibusová.* Lidé přesto hoaxům často věří a předsudky se prohlubují.

Velká část diskuze se točila okolo tématu příspěvků a doplatků na bydlení. S tím je spojený i nechvalně známý lichvářský způsob pronajímání bytů. Sociálně slabé rodiny totiž obtížně hledají ubytování ve standardních bytech. Jsou nuceny využívat byty horší kvality, ve kterých nájemné představuje i dvě třetiny měsíčních nákladů na domácnost.

Dnes není žádným tajemstvím, že skupování starých bytových domů, vytváření ubytoven a ubytování sociálně slabých rodin je pro soukromé podnikatele výnosným businessem a zdrojem zaručených finančních zisků. *„Staví na tom svoji živnost. Několikrát jsem byl dokonce svědkem, že se tyto podnikatelé o početné rodiny doslova přetahují,“ popsal jeden z přítomných terénních pracovníků svou zkušenost.*

Peníze vyplácené státem tak nakonec končí v úplně jiných rukou. Při jakýchkoliv mimořádných výdajích se pak rodiny dostávají do platební neschopnosti, kterou řeší často velmi nevýhodnými půjčkami. Lidé jsou bezmocní. Jedním z navrhovaných řešení na debatě by mohlo být vlastnictví domů s byty pro sociálně slabé městem.

Situaci s bydlením by však měla pomáhat řešit Komise pro sociální začleňování, kterou zřídilo Statutární město Liberec. Její členové budou „*Tuto speciální skupinu tvoří odborníci pracující v sociální oblasti, neziskové sféře, ale také městští zastupitelé. Komise bude nadále dávat podněty k vyřešení složité situace,*“ uvedl náměstek primátorky Kamil Jan Svoboda.

V Liberci 26. listopadu 2012